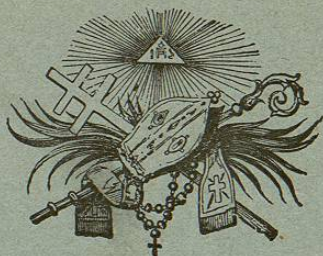

EDICTUM
E PRIMO EPISCOPORUM CONGRESSU
PROVINCIAE MECHOACANENSIS MORELIAE HABITO
SUB METROPOLITA
COMMUNI SUFFRAGIO EMANATUM

BX1427
.A1
E71
c.1

MORELIAE
—
OGRAFIA AUG. MARTINEZ MIER.
—
1903.

BX1427

.A1

E71

C.1

004996

1080026872

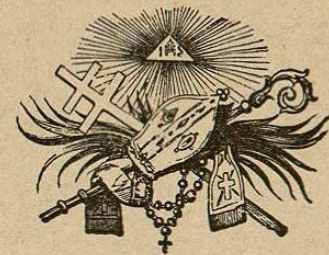
EDICTUM

E PRIMO EPISCOPORUM CONGRESSU

PROVINCIAE MECHOACANENSIS MORELIAE HABITO

SUB METROPOLITA

COMMUNI SUFFRAGIO EMANATUM

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Tellez
MORELIAE

EX TYPOGRAPHIA AUG. MARTINEZ MIER.

1903.

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

VALVERDE Y TELLEZ
IMPRESORES

42149

BX1427
- A1
E72

EDICTUM

ATHENOGENES SILVA, Archiepiscopus Mechoacanensis, Raphael S. Camacho, Episcopus de Querétaro, Joseph a Jesu Fernández, Episcopus Coadiutor Zamorensis, et Leopoldus Ruiz, Episcopus Leonensis.

Omnibus et singulis Sacerdotibus nostrarum dioecesium, pacem et salutem in Domino.

VENERABILES FRATRES:

Inter praecipua officia muneris pastoralis nobis, licet indignis, commissi, maximi ponderis est illud quod vigilantiam et sollicitudinem a nobis exigit, ut in clero praestantia morum, vita immaculata, spiritus Christi et scientia congrua praeluceant. Quare nihil potius habuimus in nostro primo congressu provinciali nuper celebrato, quam aliqua vobis in memoriam revocare quae a sacris canonibus, et praesertim a Concilio Plenario Americae Latinae, statuta sunt, adiectis insuper nonnullis praeceptis vel consiliis, quae multum vobis arbitrati sumus profutura.

Ea autem est vis harum dispositionum ut in posterum easdem inter dioecesana statuta quaequae dioecesis huius Provinciae includere teneatur. Sunt vero quae sequuntur:

1. Parochos et ceteros confessarios graviter monemus ut semper et cum quolibet poenitente inquirant an legat

004998

Capilla de San Juan
Biblioteca de San Juan

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

ipse, vel sinat legere suis subditis, filiis, famulis vel aliis quomodocumque inservientibus, periodica folia acatholica: et cum iis qui huic lectioni dant operam, vel ei quomodocumque favent, sequantur regulas probatorum auctorum, et procedant, si casus ita exigat, usque ad denegandum absolutionem.

2. Eisdem Parochos, Confessarios et Moderatores piarum sodalitatum graviter monemus, ut serio excitent socios piarum consociationum ut abhorreant a lectione pravorum periodicorum vel libellorum, necnon pariter excitent Moderatores et Moderatrices collegiorum et scholarum ut alumnos suos frequenter doceant ab his lectionibus longe abesse.

3. Singulis annis die 12 Octobris, vel proximiori dominica, Missa solemnis in singulis Ecclesiis Cathedralibus vel parochialibus nostrae Provinciae celebretur, in gratiarum actionem pro dono fidei catholicae et ad postulandam perseverantiam in eadem fide, invitatis fidelibus ut ad Sacram Communionem accedant eo die, et ea intentione ut peccata eorum qui fidem amiserunt expientur, et ut liberentur ab hoc damno qui lectione periodicorum et librorum pravorum, vel cum acatholicis familiaritate, in periculo fidei amittendae versantur.

4. Sacerdos qui sciat in se calumniam inferri a periodico quocumque, praevia Episcopi venia, curet statim eam propulsare apud civilia tribunalia.

5. Parochi et Confessarii sedulo curent pueros abducere a frequentandis scholis, in quibus iudicio Episcopi periculum adest fidei vel morum. In confessionali igitur parentes, et alii ad quos pertinet, interrogandi sunt de scholis ad quas mittunt filios vel pueros quorum tutelam habent.

6. Maxime curandum est ut in omnibus parochiis huius Provinciae, tum pro scholis promovendis tum pro pueris et rudibus catechizandis, instituat sodalitas doctrinae christianae ad normas Apostolicarum Constitutionum.

7. Facultas abeundi a dioecesi clericis propriis, vel manendi in dioecesi clericis extraneis, numquam indefinite concedatur; sed ad summum per sex menses: si protrahenda sit ob infirmitatem, non fiat nisi de attestatio-

ne probatorum medicorum; si vero propter aliam causam, exigatur commendatio specialis Episcopi proprii.

8. Ut nullo praetextu fideles aegroti, qui multum distant ab Ecclesia parochiali, SSmo. Viatico priventur, exscribimus sequentia urgentissima decreta Concilii Plenarii Americae Latinae.

"Art. 532. Dolemus plurimum, quod in nonnullis regionibus nostris, praesertim in locis ruralibus et suburbanis plus minusve remotis ab Ecclesiis parochialibus, frequentissimi sint casus, in quibus infirmis vita periclitantibus Sacramenta Poenitentiae tantum et Extremae-Uctionis ministrantur, omissis SS. Viatico. Quocirca, graviter onerantes conscientiam omnium Rectorum animarum, eis districte praecipimus, ut nulli deinceps infirmo, vita periclitanti, directe vel indirecte, denegare audeant validissimum auxilium SS. Viatici. Immo non renuant parochi SS. Eucharistiam iterum et tertio deferre ad aegrotos, qui, perseverante eodem morbi periculo, illam saepius, etiam per modum Viatici, si quidem naturale ieiunium servare nequiant, suscipere cupiant.."

"Art. 533. Scientes vero damnabilem huiusmodi praxim inanibus rationibus a plurimis defendi, Ordinarii prae oculis habeant sequentes mormas Sanctae Sedis, videlicet: a) "Aegrotis morti proximis cuiuscumque sint conditionis, quamvis in sordido ac vili degant loco aut tugurio, sacrum Eucharistiae Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit acceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum nec crucis ignominiam exhorruerit.. (*Alexand. VII. Const. Sacrosanti, 18 Ian 1658*). "Quotiescumque SSmum. Eucharistiae Sacramentum ad infirmos seu publice seu occulte respective deferri poterit, deferendum esse.. (*S. Congr. de Prop. Fide. 14 Dec. 1668*). c) Viaticum administrandum est infirmis etiam rudioribus et neophitis quamvis ignaris, dummodo saltem discernant cibum spiritualement a corporali, cognoscendo et credendo in Sacra Hostia praesentiam Christi Domini.. (*S. Offic., 10 April. 1861*). d) Quodsi longius aut difficiliter iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas in quo sacramentum defertur, in bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare atque obstringere, ut neque decidere neque e pyxide excuti Sacramentum

queat., (*Rit. Rom. de com. infim*). Quodsi, ratione extraordinariae distantiae, vel aliis gravissimis de causis, quasi insuperabile aliquod impedimentum occurrat, parochi stent normis a proprio Ordinario praescriptis, qui hac in re procedat, prae oculis habitis decretis et instructionibus Sanctae Sedis.,

Modus autem qui communiter erit in praxi adhibendus ad obediendum praefatis decretis hic erit: statim ac Sacerdos ad aegroti confessionem excipiendam pergat, secum afferat, etiam equitando, SSmam. Eucharistiam, ne iterum magna distantia sit percurrenda.

In casu autem nimis remoto denegationis SSmi. Viatici ob positivam indignitatem aegroti, confessarius prudenter suggerat aegroti praetextum allegandum, ne fama eiusdem periclitetur aut sigillum sacramentale.

9. Parochi meminerint gravissimam esse obligationem quacumque diei vel noctis hora occurrendi, per se vel per Vicarios, ad Sacramenta Poenitentiae, SSmi. Viatici et Extremae-Uncionis ministranda aegrotis, sine ulla mora.

10. Omnibus et singulis Sacerdotibus praecipitur ut frequenter ad Sacramentalem confessionem accedant, ad mentem Ecclesiae; eisque enixe commendamus ut id non differant ultra quindecim dies. Episcopus, cum id circumstantiae suadeant, documentum exquirat a Sacerdotibus, ex quo constet haec Confessionis frequentia, prudenterque inquirat de authentia et veracitate ipsius documenti

11. Sacerdotes, qui Parochi non sunt, nullo modo acceptent ultra triginta stipendia pro missis celebrandis.

12. Parochi singulis annis intra mensem Ianuarium, debita praehabita informatione ac solerti diligentia, folium mittant ad Curiam Episcopalem, in quo pro rei veritate et coram Deo respondeant quaestionibus in eodem folio contentis, circa vitam et mores uniuscuiusque Sacerdotis qui parochiae est adscriptus, vel in ea residet, vel anno proxime elapso a darochia discessit.

Exemplar autem huius folii hoc est:

"Informe de la vida y costumbres del Señor Pbro. D. N.....N....." (dígase el oficio que desempeña)

Conteste el Párroco en conciencia á las siguientes preguntas:

1. ¿Le consta que practique la oración mental?
2. ¿Le consta que celebre la Santa Misa con devoción, con la conveniente preparación y acción de gracias, observando los sagrados ritos?
3. ¿Le consta que acuda á administrar los Sacramentos cuando se le llama?
4. ¿Le consta que dedique algún tiempo al estudio?
5. ¿Le consta que predique y que para ello se prepare debidamente?
6. ¿Le consta que cumpla con la lectura del Evangelio y reflexión mandadas en todas las misas rezadas de los Domingos?
7. ¿Le consta que acuda al confesionario á la hora que tiene señalada?
8. Le consta que se confiese cada quince días por lo menos?
9. ¿Le consta que no tenga en casa personas sospechosas?
10. ¿Le consta que no visite personas sospechosas ni reciba visitas de tales personas?
11. ¿Le consta que no ande en tratos, comercio ó negocios impropios de su estado?
12. ¿Le consta que no asista á diversiones?
13. ¿Qué personas le asisten en casa?
14. ¿Ha tenido queja fundada de su conducta ó de su carácter?
15. ¿Qué observaciones tiene que hacer sobre su conducta?

Sello.—fecha.—firma del Párroco.

13. Enixe commendamus clericis omnibus mutuam fraternitatem in vinculo verae charitatis, ita ut mutuo se adiuvent, seseque erigant in adversis, uno verbo, in Christo se diligant: a detractioe fratrum multum abhorreant: superiorum dispositiones numquam factis aut verbis spernant, immo reverenter suscipiant: de gravibus denique aliorum clericorum delictis numquam cum aliis colloquantur, sed Superiori ea denuntient.

14. Mentalis oratio gravissimum est praeceptum pro Sacerdotibus, quoniam viam perfectionis christianae incedere tenentur. Totis viribus eis igitur commendamus ut quotidie orationi vacent, et quoad fieri possit, in Ecclesia ad populi aedificationem. Facile autem [id omnes per-

ficere possunt, si per dimidium horae post missae celebrationem in Ecclesia maneant huic obligationi satisfacturi.

15. Singulis mensibus vel singulis quindecim diebus, iudicio Episcopi, conferentiae ecclesiasticae celebrentur; idem autem casus vel eadem quaestio de re morali et liturgica ab omnibus solvatur. Singulae vero conferentiae, vel singuli Sacerdotes qui conferentiae non intersunt ob causam ab Episcopo approbatam, solutionem casus vel quaestionis ad curiam episcopalem mittent quamprimum: deputatio autem specialis examini subiciet solutiones, et quam meliorem existimet, mittet ad Curiam metropolitanam, ut publicetur in peridico ecclesiastico officiali Provinciae.

16. Omnibus, praesertim vero Parochis, praecipimus ut sequentia verba Concilii Plenarii serio perpendant ut ad litteram adimpleatur quod in eis praecipitur.

"Art. 711. *De catechistis ruralibus.*— Compertum est agricolas eorumque familias, procul ab oppidis degentes, ad Ecclesias parochiales, ubi catechismi institutio habetur, non semper, ob locorum distantias aut alia impedimenta, convenire posse. Quamobrem, ne ulla dominici gregis pars in ignorantia eorum, quae de necessitate medii et praecepti omnes scire debent, cum evidenti aeternae salutis periculo, derelinquatur, volumus, ut Sacerdotes rite approboti ad officium concionatoris, qui in Ecclesiis vel oratoriis ruralibus sacrum, diebus festis, peragunt, quatenus fieri potest, infra Missam, explicit Evangelium. Durante vero sacrificio Missae, actus fidei, spei, caritatis et contritionis, oratio dominica, saluatio angelica, symbolum Apostolorum, decalogi et Ecclesiae praecepta, et sacramenta distincte et tractim recitentur vel praelegantur. Parochus autem, et, si de Parocho agatur, Vicarius foraneus, de huius oneris implemento diligenter inquirere teneantur; et si compererit praefatos sacerdotes in eo implendo negligentes, rem ad Ordinarium deferat, qui prudenti suo arbitrio efficaciter provideat, ne huiusmodi agricolae necessaria instructione de iis, quae requiruntur ad salutem, fraudentur.

Attendentes insuper Patres huius Provinciae ad necessitatem in qua maior fidelium pars versatur audiendi

verbum Dei, re mature coram Domino inspecta, praecipimus ut in omnibus et singulis missis privatis, quae ubicumque, etiam in privatis oratoriis, diebus Dominicis celebrantur, dicto Evangelio, Sacerdos celebrans fidelibus legat lingua vernacula Evangelium proprium illius Dominicae, aliqua adiecta pia et morali consideratione practica, et fidelium captui accommodata, desumpta ex ipsa lectione Evangelii. Totum autem hoc, id est, lectio Evangelii et reflexio, non excedant decem minuta. Curent autem omnes congruam praemittere praeparationem, ut haec brevis praedicatio solida sit et fructuosa, sedulo etiam vitent immoderatas reprehensiones et absterneant ab allusionibus personalibus.

17. Vi tractatus initi inter Episcopos huius Provinciae Ecclesiasticae, quotiescumque agatur de publicationibus matrimonialibus vel informationibus exquirendis super libertatem eorum qui matrimonium contrahere volunt, Parochi directe mittent litteras supplicatorias Parocho alterius ex dioecesibus Provinciae, quin necesse amplius sit ad respectivas curias episcopales recurrere, dummodo tamen Parochis constet authentia litterarum et responsionis.

18. Intra ambitum sacrum, id est, ecclesias, sacristias et atria ubi eleemosynae colliguntur, nullo modo liceat pia obiecta, ut sanctorum imagines, coronas, numismata, scapularia vel pia folia fidelibus distribuere; id vero gratis omnino fieri potest.

19. Confessarii in ecclesia semper utantur superpelliceo et stola violacea pro audiendis confessionibus. Id autem etiam erit servandum cum Sacerdos domi aegrotorum confessionem excipiat, nisi urgentia casus obstet.

20. Textus pro doctrina christiana tradenda in tota provincia est Catechismus R. P. Hieronymi Ripalda, prout habetur in antiquioribus editionibus.

21. Uniformitati consulentes et Ecclesiae Romanae adhaerentes, praecipimus usum superpellicei sub forma cotae romanae, prout describitur a Solans in suo "Manual Litúrgico." Superpellicea autem formae hispanicae permittentur usque ad diem 31 Decembris huius anni.

22. Ad uniformitatem in tota Provincia procurandam, Manuale Liturgicum Ioachinni Solans recentioris editionis tamquam textus in Seminariis adhibeatur, et clericis

omnibus inserviat pro directione in re liturgica. Privilegia autem nulla sunt agnoscenda, etiam Hispaniae concessa, praeter ea quae continentur in Const. Apost. *Trans Oceanum*

23. Rituali Romano utantur omnes eique inhaereant in administratione Sacramentorum et in aliis functionibus ritualibus. In celebratione vero nuptiarum et in administratione SSmi. Viatici ritus Manualis Toletani retinendus est. Appendix Ritualis Romani in quo haec omnia habeantur proxime edetur.

24. Commendamus usum tabernaculi ferrei, vulgo *Caja fuerte*, ad vitanda sacrilega furta.

25. Omnibus nostrarum Dioecesium Sacerdotibus in memoriam revocatur decretum Concilii Plenarii Americae Latinae sub num. 654, in quo clericis negotiatio prohibetur.

26. Sacerdotes qui senio vel aegretudine impediti, penuria insuper laborant pro sustentatione propria, ad Episcopum recurrant, qui eis subveniet meliori modo quo possit; ast nullo modo cum dedecore status clericalis mendicare audeant.

27. Monemus clericos ut vitent familiaritatem cum mulieribus, iuxta sancita in Concilio Plenario Americae Latinae sub num. 644.

Insuper eisdem prohibemus quod sine expressa Episcopi venia, secum habeant domi quascumque personas, etiam consaguineas, praeter parentes, fratres, sorores et famulos aut ancillas qui conditiones adimpleant requisitas in praefato decreto Concilii Plenarii.

28. Clericis prohibemus facere expensas extraordinarias in favorem Ecclesiarum vel aliorum aedificiorum eorumdem curae commissorum, sine expressa venia Episcopi. Similiter eis prohibetur aliquid emere non statim soluto pretio; debita enim ita contracta ab ipso clerico erunt solvenda. Cum vero restauratio aliqua vel aedificatio sit aggredienda, descriptio restorationis vel aedificii erit Episcopo praesentanda, necnon summa pecuniae ad id necessaria Episcopo indicanda pro approbatione.

29. Instrumentum musicum vulgo dictum *Piano* non est instrumentum aptum et proprium in Ecclesiis adhibendum: ideo Patres huius Provinciae Ecclesiasticae o-

ptant ut eius usus in tota Provincia interdicator, prout laudabiliter factum est in Dioecesibus de Querétaro et Zamorensi.

30. Ut cantus in Ecclesia respondeat severitati eiusdem, catalogus compositionum cantus et musices publicabitur approbatus ab Episcopis huius Provinciae ut nemo permittat, sive in missis sive in aliis piis exercitiis, opus quodcumque perfici nisi in praedicto catalogo sit descriptum. Nova vero cantus vel musices opera non permittantur exsequutioni mandari sine approbatione Episcopi.

Praesens edictum mittatur omnibus et singulis clericis etiam regularibus dioecesium nostrarum, legatur in proximiori conferentia ecclesiastica post eius receptionem, et omnibus commendetur ut secreto illud servant, et dubia quae circa eius interpretationem occurrant ad proprium referant Episcopum.

Datum Moreliae, die 15 mensis Ianuarii, anni Domini 1903.

✠ ATHENOGENES, *Archiep. Mechoacanen.*

† RAPHAEL, *Episcopus de Querétaro.*

† JOSEPH A JESU, *Episcopus Tloen.*

† LEOPOLDUS, *Episcopus Leonen. et huius Congressus Secretarius.*

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Tellez

004996

0049